ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης Γερμανίας

Φοβᾶται μόνο ὑποτροπὴ κρίσεως καυσίμων

ΔΕΝ ΔΙΩΧΝΕΙ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΟΝΝΗ (Ίδ. Ύπηρ.). Η Δυτική Γερμανία δεν πρόκειται σε καμμιά περίπτωση να διώξη τους ξένους εργάτες, ακόμα και αν αντιμετωπίση μεγάλη κρίση. Θα τους παράσχη κάθε βοήθεια σε μια τέτοια περίπτωση, σαν να είναι θέμα πολιτικής, και επί πλέον φερεγγυότητος έθνικής. Είναι εν τούτοις βέβαιο ότι, σε περίπτωση κρίσεως, πολλοί από τα 4.000.000 των ξένων εργατών θα φύγουν για τις πατρίδες τους, ιδιαίτερα σε κείνες όπου σημειώνεται μια αίσθητή βελτίωση και όπου οι παλιές συνθήκες του εξαναγκασμού σε μαζικούς εκπατρισμούς εξαφανίζονται. Αυτό φαίνεται να ισχύη για την Ελλάδα, όπως γράφουν οι εργατικοί συνεργάτες των γερμανικών εφημερίδων.

Αντίθετα, πολύ δύσκολη θα είναι η κατάσταση στην οποία θα βρίσκονταν σε μια τέτοια περίπτωση, οι Τούρκοι εργάτες και σε δεύτερη μοίρα οι Γιουγκοσλάβοι, που άνέρχονται σε εκατοντάδες χιλιάδες για κάθε μια από τις δύο χώρες. Το ίδιο συμβαίνει και προκειμένου για την Ιταλία και την Ισπανία. Σ' αυτές τις δύο χώρες η άνεργία είναι πολύ ύψηλή και δεν υπάρχει προοπτική για τέτοια βελτίωση ώστε να είναι δυνατή η απορρόφηση μαζών εργατών, που τυχόν θα έπαναπατρίζονταν.

Οπωσδήποτε οί Γερμανοί δεν πιστεύουν ότι αυτή η επικίνδυνη κρίση, που τόσοι προφητεύουν θα επέλθη. Υπενθυμίζουν ότι η χώρα βρέθηκε σε καθολικά ερείπια ύστερα από τον τερματισμό του πολέμου και όμως μπόρεσε να ξεπεράση όλες τις δυσχέρειες, που ήταν τρομοκρατικές. Οι σημερινές δυσχέρειες είναι ασήμαντες μπροστά σ' εκείνες και οι Γερμανοί έχουν κάθε λόγο να αισιοδοξούν για το μέλλον. Μεταδίδουν μάλιστα την αισιοδοξία τους στους ξένους εργάτες. Το γερμανικό σύστημα που έχει πάρει την ονομασία «κοινωνικός καπιταλισμός», έχει μέχρι τώρα διαψεύσει όλους τους κακούς προφήτες των αντιπάλων συστημάτων. Τους έχει διαψεύσει κατά τρόπο συντριπτικό, αλλά αυτοί επιμένουν. Τώρα μάλιστα επιμένουν με μεγαλύτερη έμφαση. Οι Δυτικοί Γερμανοί όμως απαντούν ότι πρόκειται για προπαγανδιστική εκστρατεία που «αποβλέπει στην απάσπαση της προσοχής των λαϊκών μαζών στις δικές τους χώρες, οι οποίες στερούνται ακόμα και τα βασικά υλικά αγαθά σε σύγκριση με την παφλάζουσα ευημερία των Δυτικογερμανών»

Μόνο ένα πράγμα φοβούνται οι Δυτικογερμανοί: Μιάν ενδεχόμενη υποτροπή στην κρίση των καυσίμων που είναι χρόνια πιά, αλλά που έχει μπή κάτω από κάποιον έλεγχο. Αλλά και γι' αυτή την περίπτωση έχουν λάβει τα μέτρα τους, κινητοποιώντας όλα τα τεχνολογικά τους κεφάλαια και άξιοποιώντας τις παλαιές πρώτες ύλες, καθώς είναι τα κάρβουνο. Με τα μέτρα που έλαβαν πέτυχαν πράγματι να μειώσουν την εξάρτηση της γερμανικής οικονομίας από το πετρέλαιο σε σημαντικό ποσοστό. Αν και όχι σε τόσο που θα τους επέτρεπε να αδιαφορήσουν για τις οποιασδήποτε αποφάσεις των μεγιστάνων του πετρελαίου. Άλλωστε, οι Γερμανοί πιστεύουν ότι και οι φεουδάρχες που έμπερυόνται το πετρέλαιο αντιλαμβάνονται ότι θα υπέγραφαν την θανατική καταδίκη των καθεστώτων τους, βαλλομένων ήδη εκ των ένδον από απελευθερωτικά κινήματα σε περίπτωση που με παράλογες ανατιμήσεις θα τίναζαν τις ευρωπαϊκές οικονομίες στον αέρα. Από την άποψη αυτή οί Ευρωπαίοι είναι τώρα πιό ήσυχοι και αυτό τους δίνει δυνατότητες αντιμετωπίσεως των οικονομικών τους προβλημάτων.

Η άρχη είχε γίνει όταν ο κ. Κάρτερ κάλεσε τον περασμένο Σεπτέμβριο στην Ουάσιγκτων, με την εύκαιρία της υπογραφής της συνθήκης του Παναμά, τους ηγέτες της Λατινικής Αμερικής περιλαμβανομένων και όλων των δικτατόρων.

Η Βόννη λοιπόν δεν πρόκειται θα θίξη την θέση των ξένων εργατών που τόσο βοήθησαν την γερμανική οικονομία να πετύχη τα όσα εκπληκτικά πέτυχε ως τώρα. Η βεβαίωση παίρνει μεγάλη σημασία νιά την Ελλάδα.

Είναι πολύ φυσικό οι χώρες που έχουν πολλούς εργάτες στη Δυτική Γερμανία να ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για την πορεία της γερμανικής οικονομίας τόσο για το τρέχον έτος, όσο και για το μέλλον, το άμεσο και το απώτερο.

Η Ελλάς, η Γιουγκοσλαβία, η Ιταλία, η Ισπανία, η Τουρκία παρακολουθούν ανελιπώς τις ενδείξεις που έρχονται από τα κέντρα της γερμανικής οικονομίας. Είναι χώρες — δέκτες και αυτό γιατί υπάρχει αυτή η ζώσα εξάρτηση των εκατοντάδων χιλιάδων εργατών από την γερμανική ευημερία.

Την πιό έγκυρη εικόνα της γερμανικής οικονομίας αυτή την στιγμή την δίνει το περιοδικό της Ευρωπαϊκής Κοινής Αγοράς με την ακόλουθη σύντομη επισκόπησή του:

«Με συγκρατημένη αισιοδοξία δικαιούται να αντιμετωπίζη κανείς τις οικονομικές προοπτικές της Ομοσπονδιακής Γερμανίας. Τα πέντε κυριότερα ινστιτούτα οικονομικών ερευνών της Γερμανίας, προβλέπουν μιά λογική ανάκαμψη για το 1977. «Τα μεγέθη αναφοράς που συναντά κανείς στις περισσότερες προβλέψεις των εμπειρογνωμόνων είναι πραγματική άνοδος κατά 5.5% του ΑΕΠ πληθωρισμός 4.5% πλεόνασμα του εμπορικού ισοζυγίου 26,5 δισ. μάρκα και 800 000 άνεργοι ετήσια, κατά μέσο όρο (δηλαδή κάπου 3.5% του συνόλου των εργαζομένων).

Η αισιοδοξία που άντλείται από αυτές τις προβλέψεις, παρά το υπερβολικό για την Γερμανία ποσοστό ανεργίας, βασίζεται σε δύο προϋποθέσεις: το πρώτο, στην εξασφάλιση μιάς ανάπαυλας των μισθολογικών διεκδικήσεων που θα επιτρέψη στις επιχειρήσεις να αυξήσουν πιό γρήγορα τα κέρδη τους από τα εισοδήματα των εργαζομένων και, δεύτερον στό ότι οί έξαγωγές θα παραμείνουν η κινητήρια δύναμη της ανακάμψεως.

Κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, οί δυσχέρειες της Δυτικής Γερμανίας στον οικονομικό τομέα προέρχονται από τις πιέσεις που ύφίστανται από άλλες χώρες για «θυσίες υπέρ τρίτων».

Ο γερμανικός κοινωνικός καπιταλισμός θά μπορούσε να παρουσιάση και νέα εκπληκτικά επιτεύγματα, αν δέν πιεζόταν για βαρειές θυσίες υπέρ τρίτων», γράφει η ιταλική «Κορριέρε Ντέλλα Σέρρα» σε άνταπόκρισή της από την Βόννη.

Ο ανταποκριτής της έφημερίδος αναλύει την κατάσταση στη Δυτική Γερμανία με την ακόλουθη ανταπόκριση:

«Είναι γεγονός, ότι ο Γερμανός καγκελάριος Σμίτ πιέζεται εκλπρά για να συμβάλη σε μια παγκόσμια αναθέρμανση. Πίεση άσκείται και από την νέα κανική κυβέρνηση του προέδρου Κάρτερ πού αναγνωρίζει ότι μόνο τρείς χώρες με ισχυρή οικονομία, μπορούν να βοηθήσουν σε μία οικονομική αναθέρμανση και επέκταση του εμπορίου, για τί έχουν ισχυρές οικονομίες: Η Αμερική, η Δυτική Γερμανία και η Ιαπωνία.

Αναφορικά με την Γερμανία, το πρόβλημα είναι: Πόσο μπορεί να συντελέση στην γενική αναθέρμανση; Υπεύθυνοι οικονομικοί παράγοντες αναγνωρίζουν έδω ότι η συμβολή της θά είναι περιορισμένη.

Μία εξέλιξη που δημιουργεί για πρώτη φορά προβλήματα στον επιχειρηματικό κόσμο, είναι η νέα στάση των εργατικών σωματείων. Δέν δείχνουν πλέον την παλαιά διάθεση συνεργασίας. Επιμένουν σε αύξηση των αποδοχών σε ποσοστό 7—10% ενώ οί επιχειρήσεις δέν προσφέρουν περισσότερο από 6.5%. Όλα αυτά τα εμπόδια συντελούν ώστε να μειώνεται το ύψος των επενδύσεων

Ο διακεκριμένος οικονομολόγος Κούρτ Ρισεμπάχερ, προβλέπει ότι οί νέες διεκδικήσεις των εργατών έχουν σοβαρό αντίκτυπο στους βιομηχάνους και προεξοφλεί περιορισμό των επενδύσεων σε σημείο πού η βιομηχανική άνάπτυξη να μή ξεπεράση το ποσοστό 5.5%. Δέν συμφωνούν ωστόσο όλοι με την απαισιόδοξη αυτή προοπτική. Αντίθετα μάλιστα, ο Όττμάρ Έμινγκερ, υποδιοικητής της κεντρικής Τραπέζης της Γερμανίας, είναι αισιόδοξος και πιστεύει ότι η γερμανική οικονομία θά έχη πλήρη αναθέρμανση μέσα στο 1978.

Ἰσπανοὶ ἀνακάλυψαν πρῶτοι τὴ Χαβάη 100 ἔτη πρὸ τοῦ Κούκ

ΝΕΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ. Νέαι ιστορικαί έρευναι δημιουργούν αμφιβολίας όσον αφορά την επικράτησαν πεποίθησιν ότι οί πρώτοι Ευρωπαίοι έθεσαν πόδα εις την Χαβάην, ήσαν πρό 200 έτών, ο πλοίαρχος Τζαίημς Κούκ και οί άνδρες του πληρώματός του.

Ο Αύστραλός έρευνητής Ρόμπερτ Λάνγκδον, ο οποίος έχει εξετάσει παλαιά άρχεία και ένα Ισπανικόν χάρτην του 16ου αιώνος είναι πεπεισμένος ότι οί Ισπανοί έγνώριζαν την Χαβάην και την είχαν επισκεφθή πολλά έτη πρό της αποβιβάσεως εις τας άκτας της του Κούκ και των άνδρών του, την 18ην Ιανουαρίου 1778.

Ανάλογον γνώμην έχει σχημα τίσει και ο Ρόμπερτ Ρόθουελλ ο οποίος έχει μελετήσει ένα παλαιόν τοπικόν θρύλον της Χαβάης. Ούτος λέγει ότι δύο άτομα μέ άνοικτόχρωμον δέρμα — άδελφός και άδελφή — είχαν φθάσει κάποτε — πρό του Κούκ — ώς ναυαγοί, άργότερον δέ, υπανδρεύθησαν μέ μέλη της βασιλικής οικογενείας της Χαβάης. Ο θρύλος λέγει ότι είς απόγονός των κατέστη βασιλεύς της Χαβάης.

Εξ άλλου, ο Βέντελ Κάρλσμιθ, νομικός και έρασιτέχνης ιστορικός λέγει ότι είς παλαιός Ισπανικός χάρτης δεικνύει έν συγκρότημα νήσων εις τας οποίας έχει δοθή το όνομα «Λα Μέζα» και «Λος Μόντζες» και αί οποίαι εύρίσκονται εις το αυτό γεωγραφικόν πλάτος εις την Χαβάην.

Άκόμη, έν βιβλίον του Τζών Στάνλεϋ, βασισμένον επί Ισπανικών πηγών, λέγει ότι η Χαβάη ανεκαλύφθη υπό του Ισπανού θαλασσοπόρου Χουάν Γαετάνο, 60 έτη μετά την άνακάλυψιν της Αμερικής υπό του Κολόμβου.

«ΓΕΛΟΙΑΙ» ΘΕΩΡΙΑΙ

Δι' όλας αυτάς τας Ισπανικάς θεωρίας, ο ιστορικός Τζέφρεϋ Ντέτμολδ και ο Άγγλος επίτιμος καθηγητής Λ. Γκρόουβ, του Πανεπιστημίου της Χαβάης, λέγουν ότι είναι «γελοίαι».

Αμφότεραι αί παρατάξεις συμφωνούν ότι ο χάρτης έκείνος ο οποίος κατηρτίσθη ένα αιώνα και πλέον πρό της αποβάσεως του Κούκ είς την Χαβάην, είναι αυθεντικός. Διαφωνούν, όμως, επί του άν παριστάνει τας νήσους Χαβάη ή τας Βορείους Μαριάννας.

Ο Κάρλσμιθ λέγει ότι η νήσος της συστάδος ή οποία ονομάζεται «Λά Μέζα» (το Τραπέζι) θά πρέπει νά ήτο ή απηγορευμένη νήσος Νιχάου, ή πιθανώς ή νήσος Χαβάη, ή οποία θεωμένη έκ νότου, όμοιάζει πρός μέγα ύψίπεδον.

Ο Ισπανικός έκείνος χάρτης έπεσεν είς τας χείρας του Βρεταννού πλοιάρχου Τζώρτζ Άρσον, ο οποίος τω 1743, ήχμαλώτισε την γαλέραν «Νουέστρα Σενόρα ντέ Καπαδόνγκα», είς τά άνοικτά των νήσων Σαμάρ, είς τας Φιλιππίνας. Είς το πλοίον εύρέθησαν 1.313.843 νομίσματα των όκτώ σκούδων και 35.682 ούγγίαι καθαρού άργύρου από τά όρυχεία του Μεξικού. Επίσης, υπήρχεν είς χάρτης δεικνύων τον θαλάσσιον δρόμον τον οποίον ήκολούθουν αί γαλέραι είς τον Ειρηνικόν Ώκεανόν, μεταξύ Άκαπούλκο και Μανίλας.

ΛΑΘΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Αί νήσοι Λά Μέζα και Λός Μόντζες (Ο μοναχός), εύρίσκονται είς το αυτό πλάτος μέ τας νήσους Χαβάη, αλλά το διδόμενον είς τον χάρτην μήκος άπέχει περί τους 70 βαθμούς. Οί έρευνηταί, όμως, υπογραμμίζουν ότι, ένώ το γεωγραφικόν πλάτος ήτο δυνατόν νά καθορισθή έπακριβώς υπό των ναυτικών της έποχής έκείνης, το μήκος μόνον κατ' εικασίαν ήτο δυνατόν νά υπολογισθή, διότι την έποχήν έκείνην δέν είχον άκόμη έφευρεθή τά χρονόμετρα. Ούτω ήτο δυνατόν νά γίνωνται λάθη είς τους υπολογισμούς.

Ο Ρόθουελλ ο οποίος έχει μελετήσει τον Ισπανικόν έκείνον χάρτην, λέγει ότι η νήσος Λά Μέζα ήτο ή νήσος Καχουλάουε και ούχί ή Νιχάου, ένώ ή κεμένη νοτιοανατολικώς νήσος ήτο ή νήσος Κοβάη ή οποία είς τον χάρτην, όνομάζεται «Πυλαίος Βράχος». Ο Ρόθουελλ λέγει ότι το σχήμα της περιοχής έπί του παλαιού χάρτου έχει κατά πληκτικήν όμοιότητα μέ τας παραστάσεις έπί των σημερινών χαρτών της συστάδος των νήσων Χαβάη. Δεδομένου, προσθέτει, ότι έπί 250 έτη οί Ισπανοί έπλεαν είς τον δρόμον μεταξύ Άκαπούλκο και Μανίλας, δέν είναι άπίθανον κάποια γαλέρα των νά έξώκειλε και νά έναυάγησεν είς την νήσον Χαβάη.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Έχει νά σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ·Ι·ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ

Οἱ περιοδεῖες τῶν δύο Μεγάλων

ΚΑΡΤΕΡ: Ἐγκαταλείπει τὰ «ἀνθρώπινα δικαιώματα»

ΜΠΡΕΖΝΙΕΦ: Ἐπίδειξη δυνάμεως πρὸς τὰ μέσα καὶ τὰ ἔξω

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΦΡΑΞΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Η επίσκεψη του Προέδρου Κάρτερ στη Βραζιλία φαίνεται να σήμανε και το τέλος της εκστρατείας υπέρ των άνθρωπίνων δικαιωμάτων που θά αποτελούσε, σύμφωνα με τις επαγγελίες του, τον άκρογωνιαίο λίθο της εξωτερικής πολιτικής της κυβερνήσεώς του.

Επίσης επιβεβαίωσε δημόσια το «υπόμνημα κατανοήσεως», που υπέγραψε ο Χένρυ Κίσσινγκερ προσδιορίζοντας κατ' αυτό τον τρόπο μιά «ειδική σχέση» της Βραζιλίας με τις ΗΠΑ.

Τη στιγμή που ο Αμερικανός πρόεδρος εξέφραζε στη Βραζιλία το ενδιαφέρον του για νέες σχέσεις, εκεχνώντας ότι επί ένα χρόνο κατήγγελε ως αντιδημοκρατικό το στρατιωτικό καθεστώς της, η πολιτική της υπερασπίσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σημείωνε οπισθοδρόμηση.

Η αρχή είχε γίνει όταν ο κ. Κάρτερ κάλεσε τον περασμένο Σεπτέμβριο στην Ουάσιγκτων, με την εύκαιρία της υπογραφής της συνθήκης του Παναμά, τους ηγέτες της Λατινικής Αμερικής περιλαμβανομένων και όλων των δικτατόρων.

ΨΥΧΡΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

Παρ' όλα αυτά όμως στη Βραζιλία, όπου οί επίσημοι τόνιζαν ότι η επίσκεψη ήταν ιδέα του κ. Κάρτερ και όχι δική τους, η υποδοχή ήταν ψυχρή.

Θερμάνθηκε όμως σημαντικά όταν ο Κάρτερ δήλωσε στον πρόεδρο Γκεϊζέλ ότι σκοπός του ήταν να

«επιβεβαιώσει αυτά που είναι διαρκή στις σχέσεις των δύο χωρών και να προσαρμόσει αυτά που είναι καινούρνια και αλλάζουν, ακολουθώντας έτσι πιστά την πολιτική του «μάγου Χένρυ».

Οί Βραζιλιανοί από την πλευρά τους κατηγόρησαν τον Κάρτερ, του οποίου οί σχέσεις με τη χώρα τους μέχρι της επισκέψεώς του ήταν κυρίως μιά συνεχής κριτική του πυρηνικού προγράμματος και των παραβιάσεων των άνθρωπίνων δικαιωμάτων ότι ξεχνάει πώς η Βραζιλία είναι η μεγαλύτερη και πιό σημαντική χώρα της Λατινικής Αμερικής.

Ο ΚΑΡΤΕΡ ΚΑΤΑΛΑΒΕ....

Φαίνεται ότι ο Αμερικάνος πρόεδρος κατάλαβε πώς η Βραζιλία δέν πρόκειται να υποκύψει και ότι είναι καλύτερο να κάνεις φίλους παρά έχθρούς.

Έτσι μετά τις επιθέσεις τόσο του ίδιου όσο και του υπουργού εξωτερικών Σάϊρους Βανς καθώς και άλλων Αμερικάνων επισήμων σ' ένα τείχος αδιαλλαξίας των Βραζιλιάνων και γιά τα δύο θέματα ο Κάρτερ άπλως τα άνέφερε, έπαναλαμβάνοντας τις θέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών και άνακοινώνοντας ότι θά «προσαρμοστούν».

Και ένώ τόνιζε ότι οί ΗΠΑ διατηρούν το «δικαίωμα να εκφράζουν τη γνώμη τους» και πώς η Βραζιλία πρέπει να άλλάξει τα σχέδιά της για την κατασκευή πυρηνικού εργοστασίου ο Κάρτερ διευκρίνισε: «Δέν έλέγχουμε την Βραζιλία και ούτε θέλουμε κάτι τέτοιο».

Πάντως, άν μή τι άλλο κατά το πρώτο του επίσημο ταξίδι, στη Λατινική Αμερική, που περιλάμβανε τη Βενεζουέλα και τη Βραζιλία, ο Πρόεδρος Κάρτερ προσπάθησε να πείσει τους ηγέτες των χωρών αυτών ότι μπορούν να έρθουν σε διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ ως ίσοι.

Κατά την άποψη των Λατινοαμερικάνων ή διαλαχτική στάση που έδειξε ο Κάρτερ, κυρίως στη Βραζιλία ήταν σχεδόν άρκετή για την πλήρη έλλειψη αποτελεσμάτων.

ΤΟ «ΑΝΤΙΤΙΜΟ»

Ο πρόεδρος της Βενεζουέλας Κάρλος Άντρες Περέζ δέν πρόσφερε παρά ελάχιστα στά νέα συγκεκριμένα αμερικανικά αιτήματα για βοήθεια στις διομηχανικές χώρες που άντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Αλλά η παρουσία του Κάρτερ έκεί και ο έκθειασμός του Περέζ και της δημοκρατίας της Βενεζουέλας ήταν το άντίτιμο κατά κάποιο τρόπο που πλήρωσε ο Κάρτερ την ισχυρή υποστήριξη του Περέζ στά πυρηνικά θέματα.

Αυτά όμως δέν επηρέασαν τον Κάρτερ, που προσπάθησε να υλοποιήση τις καλές του προθέσεις για μιά νέα Λατινοαμερικάνικη πολιτική, που θά βασίζεται στην ισότητα και τον αμοιβαίο σεβασμό.

Η πολιτική αυτή έρχεται σε άντίθεση μ' αυτή που άκολούθησαν πολλές Αμερικανικές κυβερνήσεις οί οποίες θεωρούσαν ότι οί σχέσεις με τη Λατινική Αμερική βασίζονται στο γεγονός ότι οί Λατινοαμερικάνοι δέν έχουν τη διάθεση ούτε τη δύναμη να ενοχλήσουν σοβαρά ή και να άπειλήσουν τους βόρειους γείτονές τους. Ταυτόχρονα όμως διατηρούσαν πραγματικούς έμπορικούς δεσμούς με τις Ηνωμένες Πολιτείες και στενούς γεωγραφικούς και ιστορικούς δεσμούς.

Τέλος ο Κάρτερ διαλέγοντας τη Βενεζουέλα και τη Βραζιλία μπόρεσε να συγχαρεί μιά δημοκρατική κυβέρνηση και να άναγνωρίσει μιά ισχυρή.

Αλλά το ερώτημα παραμένει τί θά μπορέσει να κάνει ο Κάρτερ για τη Λατινική Αμερική; Μέχρι στιγμής το μόνο που έκανε ήταν να δηλώσει δημοσία στον Περέζ και τον Γκεϊζέλ ότι «τα κράτη που τους περισσεύει πολιτοί, έχουν την υποχρέωση να τον μοιράζονται» ο ίδιος όμως πρόσφερε έλάχιστα πρός την κατεύθυνση αυτή.

ΠΑΡΙΣΙ. Με την περιοδεία του στη Σιβηρία ο Λεονίντ Μπρέζνιεφ θέλησε να κάνει επίδειξη δυνάμεως πρός το έξωτερικό (την Κίνα) και το εσωτερικό, όπου όπως φαίνεται έχει άρχίσει ο άγώνας για τη διαδοχή του.

Οί επιδείξεις και οί επιθεωρήσεις στρατιωτικών μονάδων που βρίσκονται στα σύνορα με την Κίνα, πραγματοποιούνται ένα μόνο μήνα μετά την άπόρριψη από το Πεκίνο των σοβιετικών προτάσεων για όμαλοποίηση των σχέσεών τους.

Οί Κινέζοι δέν πρέπει να παρακολουθήσουν σε συνομιλίες «άνωτάτου επιπέδου» με τη Ρωσία πριν βεβαιωθούν από συγκεκομένες πράξεις για την καλή θέληση των γειτόνων τους.

Τελευταία ο Τένγκ — Χσιάο Πίνγκ ζήτησε από τη Μόσχα την αποχώρηση των Σοβιετικών στρατευμάτων που έχουν συγκεντρωθεί κατά μήκος των συνόρων και κυρίως στη Μογγολία.

ΚΡΙΣΙΜΗ ΣΤΙΓΜΗ

Η επίδειξη δυνάμεως του Κρεμλίνου πραγματοποιείται τη στιγμή που το Πεκίνο καταβάλλει προσπάθειες, να πετύχει συμφωνία ειρήνης με την Ιαπωνία άποκλείοντας έτσι τη Σοβιετική Ένωση. Εδώ θά πρέπει να σημειωθεί ότι η Κίνα επανειλημμένα υποστήριξε την Ιαπωνία στο θέμα των νήσων Κουρίλ, που κατέχουν οί Σοβιετικοί.

Από το 1969 οί Σοβιετικοί έχουν συγκεντρώσει στά σύνορα με την Κίνα, που έχουν μήκος 5.000 χιλιόμετρα περίπου, 48 μεραρχίες, από τις οποίες οί έξη βρίσκονται στη Μογγολία. Επίσης πέντε τεθωρακισμένες μεραρχίες βρίσκονται στη Σοβιετική Άπω Ανατολή κατά μήκος του Ουσσούρι. Στην πραγματικότητα όμως, μέχρι πρόσφατα στην περιοχή βρίσκονταν οί μισές από τις δυνάμεις που υπήρχαν στά χαρτιά.

Εδώ και έξη μήνες, σύμφωνα με καλά πληροφορημένες πηγές, οί Σοβιετικοί μετέφεραν στρατεύματα από την Ευρώπη και τη Δυτική Σιβηρία για να συμπληρώσουν το κενό.

ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΑ ΣΥΝΟΡΑ

Δεκαπέντε περίπου στρατιωτικά αεροδρόμια κατασκευάστηκαν τελευταία καθώς και βάσεις πυραύλων, οί οποίες είναι στραμμένοι κυρίως πρός τις κινέζικες πυρηνικές έγκαταστάσεις του Σινκιάνγκ. Επίσης ενισχύθηκαν πολλές βάσεις στη Δυτ. Μογγολία και σ' άλλες περιοχές των συνόρων και έκατοντάδες άρματα μάχης μεταφέρθηκαν με το νέο υπεραιθηρικό Μπαϊκάλ — Αμούρ

Από το Ίρκουτσκ μέχρι το Βλαδιβοστόκ οί αμερικανικοί κατασκοπευτικοί πύραυλοι έντόπισαν τους νέους πυραύλους επί κινητών βάσεων «SS 20» που έχουν βεληνεκές 10.000 χιλιόμετρα.

Κατά την περιοδεία του ο Μπρέζνιεφ παρακολούθησε έκτοξεύσεις πυραύλων στην περιοχή Νοβοσιμπίρσκ. Ο Σοβιετικός πρόεδρος έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον «για τη στρατιωτική προετοιμασία και την πολιτική ένότητα», υπογραμμίζοντας με την εύκαιρία ότι «η Σοβιετική Ένωση δέν εξοπλίζεται άπλως για να είναι εξοπλισμένη, άλλά για να προστατευθεί και να προστατεύσει τους φίλους της από κάθε επιβρομή».

«ΝΑ ΕΠΑΓΡΥΠΝΟΥΝ»

Απευθυνόμενος στις ένοπλες δυνάμεις ο Λεονίντ Μπρέζνιεφ, τόνισε:

«Οί στρατιώτες πρέπει να έπαγρυπνούν και να είναι πιστοί στο διεθνές προλεταριάτο και τις ιερές παραδόσεις των προγόνων τους».

Τα γεγονότα αυτά καθώς και η παρουσία στην άκολουθία του Σοβιετικού προέδρου, του υπουργού Άμύνης Ουστίνωφ καθώς και του κ. Ζαμιάτιν, ο οποίος είχε αναλάβει κατά την έποχή των γεγονότων του Ουσσούρι να περιοδεύει την παγκόσμια κοινή γνώμη ότι οί Κινέζοι προκάλεσαν τη σύγκρουση, έχει άνησυχήσει τους ήγέτες του Πεκίνου.

Οί Κινέζοι που θεωρούν την περιοδεία σάν μιά έκθρική ένέργεια έκ μέρους των «διαδόχων των τσάρων» έκμεταλλεύτηκαν την περίπτωση για να κατοικάσουν την προσάρτηση της Αρμενίας από τη Σοβιετική Ένωση. Κατά τους Δυτικούς παρατηρητές το ταξίδι του Μπρέζνιεφ που άποφασίστηκε όχι από το πολιτικό γραφείο, άλλά από τους προσωπικούς του συμβούλους, άποτελεί μέρος του εσωτερικού άγώνα που έχει ξεσπάσει στο Κρεμλίνο για τη διαδοχή του.

Οί ίδιοι παρατηρητές, άφού χαρακτηρίζουν την περιοδεία σάν «επιχείρηση αυτοκτονίας», επειδή η κατάσταση της υγείας του δέν είναι και τόσο καλή, προσθέτουν ότι στη θεαματική αυτή επίδειξη άντιτάχθηκε άκόμη και ο ύπ' άριθμόν ένα θεωρητικός του καθεστώτος Μιχαήλ Σουσλώφ.

«Η «πράξη άνδρείας» αυτή, όπως χαρακτηρίζουν οί Δυτικοί την περιοδεία, άποτελεί την άντεπίθεση των Μπρεζνιεφικών έναντίον της σκληρής φράξιας των νεοσταλινικών της Κά Γκά Μπέ και άποσκοπεί στον προσεταιρισμό των κυριότερων στρατηγών του στρατού.

Δυναμικὲς γυναῖκες ἀρχηγοὶ σὲ ὀργανώσεις τῶν τρομοκρατῶν

Στὴν Ἰταλία, Γερμανία καὶ Ἰρλανδία

ΡΩΜΗ. Αί γυναίκες διαδραματίζουν όλονέν δραστικώτερον ρόλον είς τας άντάρτικας οργανώσεις της Δυτικής Ευρώπης. Εις την Ρώμην μία άπόφοιτος μικτού γυμνασίου έσύρθη άλυσοδεμένη είς τα δικαστήρια, διότι είναι μέλος των Ερυθρών Ταξιαρχιών, της τρομοκρατικής οργανώσεως, της οποίας ή δράσις άπεκορυφώθη με την άπαγωγήν του Άλδο Μόρο, άλλοτε πρωθυπουργού και άρχηγού του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος. Μία 22έτις βοηθός οδοντιάτρου, έχαρακτηρίσθη ως το σκληρότερον και το πλέον άνηλεές μέλος της όμάδος των Νοτίων Μολούκων, οί οποίοι κατέλαβαν πέρυσιν έν Όλλανδικόν τραίνον και έκράτησαν τους επιβάτας του αίχμαλώτους. Εις την Δυτικήν Γερμανίαν, 10 έκ των 16 τρομοκρατών, οί οποίοι καταζητούνται διά την άπαγωγήν και τον φόνον του μεγαλοβιομηχάνου Χάνς Μάρτιν Σλέϋερ είναι γυναίκες. Γυναίκες είναι, επίσης, δύο έκ των τριών φονέων του τραπεζίτου Γιοϋργκεν Πόντο.

«Εις την Ιταλίαν του 1978. έχομεν φθάσει είς τον ένοπλον φεμινισμόν», λέγει είς άνώτατος υπάλληλος του υπουργείου των Εσωτερικών.

«Είναι σκληραί, διότι και ή κοινωνία υπήρξεν επί αιώνας σκληρά δι' αυτάς», λέγει ή δικηγόρος Μπάφφι.

Εις τον έπαναστατικόν Ιρλανδικόν στρατόν ούδεμία γυνή κατέχει ήγετικήν θέσιν. Εις την Δυτικήν Γερμανίαν, όμως, και είς την Ιταλίαν, γυναίκες τρομοκράται καταλέγονται μεταξύ των ήγετών των τρομοκρατικών όμάδων.

Η ΑΡΧΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΣ

Η γνωστοτέρα γυνή τρομοκρατίς της Δυτικής Ευρώπης ύπήρξεν ή Ούλρικε Μάϊνχοφ, δημοσιογράφος του Αμβούργου και οίκοκυρά ή οποία, μετά του Άνδρέα Μπάαντερ, ώργάνωσε και ήγήθη της τρομοκρατικής οργανώσεως Μπάαντερ — Μάϊνχοφ της Δυτικής Γερμανίας. Η οργάνωσις έδρασε κυρίως κατά τα ποϊτα έτη της δεκαετίας του 1970, μέ ομηρίαν ληστειών Τραπεζών, φόνων και βομβισμών.

Εις έτερος άρχηγός της όμάδος αυτής ήτο ή έρωμένη του Μπάαντερ. Γκούδουν Έννλιν, ή οποία τω 1968 τον είχε βοηθήσει είς την πρώτην τρομοκρατικήν του επίθεσιν, θέασα πύρ εις έν μέγα παντοπωλείον της Φρανκφούρτης. Όταν ο Μπάαντερ συνελήφθη διά την πυρπόλησιν του καταστήματος, ή Μάϊνχοφ ήγέθη επιθέσεως είς τας φυλακάς και τον άπηλευθέρωσεν.

Ο Μπάαντερ, αί δύο γυναίκες και είς άρρην σύντροφός των, συνελήφθησαν τω 1972. Και οί τέσσαρες εύρέθησαν νεκροί είς τα κελλιά των. Η Μάϊνχοφ εύρέθη άπηγχονισμένη κατά τας ήμέρας της δίκης της, ένώ οί έτεροι τρείς μετά την τρομοκρατικήν άπαγωγήν ενός άεροπλάνου, ή οποία έγένετο άκριβώς διά να έκβιασθή ή άπελευθέρωσίς των. Η Γερμανική κυβέρνησις άνεκοίνωσεν ότι και οί τέσσαρες ηύτοκτόνησαν.

Και αί Ιταλικαί Ερυθραί Ταξιαρχίαι ιδρύθησαν υπό ενός άνδρός και μιάς γυναικός, του Ρενάτο Κούρτσιο και της συζύγου του, Μαργκερίτα Καγκόλ. Ως ή Μάϊνχοφ, ούτω και ή Καγκόλ ηγήθη, τω 1975 αυτή, μιάς ένόπλου επιθέσεως κατά των φυλακών είς τας οποίας έκρατείτο ο Κούρτσιο και τον άπηλευθέρωσεν.

Η Καγκόλ έφονεύθη ολίγον μετά την έφοδον εκείνην, κατά την διάρκειαν συγκρούσεως μέ την άστυνομίαν. Την διεδέχθη ή Νάδια Μαντοβάνι, ή οποία έσπούδαζεν Ιατρ